

Moderné regulárne výrazy

Tatiana Tóthová*

Školiteľ: Michal Forišek†

Katedra informatiky, FMFI UK, Mlynská Dolina 842 48 Bratislava

Abstrakt: Regulárne výrazy implementované v súčasných programovacích jazykoch ponúkajú omnoho viac operácií ako pôvodný model z teórie jazykov. Už konštrukciou spätných referencií bola prekročená hranica regulárnych jazykov. Náš model obsahuje navyše konštrukcie lookahead, lookbehind a ich negatívne verzie. V článku uvádzame zaradenie modelu zodpovedajúcej triedy jazykov do Chomského hierarchie, vlastnosti tejto triedy a výsledky z oblasti priestorovej zložitosti.

Kľúčové slová: regulárny výraz, regex, lookahead, lookbehind, spätné referencie, negatívny lookahead

1 Úvod

Regulárne výrazy vznikli v 60tych rokoch v teórii jazykov ako ďalší model na vyjadrenie regulárnych jazykov. Z ich popisu ľudský mozog rýchlejšie pochopil o aký jazyk sa jedná, než zo zápisu konečného automatu, či regulárnej gramatiky. Ďalšou výhodou bol kratší a kompaktný zápis.

Vďaka týmto vlastnostiam boli implementované ako vyhľadávacie nástroje. Postupom času sa iniciatívou používateľov s vyššími nárokmi pridávali nové konštrukcie na uľahčenie práce. Nástroj takto rozvíjali až do dnešnej podoby. My sa budeme opierať o špecifikáciu regulárnych výrazov v jazyku Python [Python documentation, 2012].

Ako čoskoro zistíme, nové regulárne výrazy vedú reprezentovať zložitejšie jazyky ako regulárne, preto je dobré ich nejakým spôsobom odlíšiť. V literatúre sa zaužíval výraz „regex“ z anglického *regular expression*, ktorý budeme používať aj my.

1.1 Základná definícia

Regulárne výrazy sú zložené zo znakov a metaznakov. Znak a predstavuje jazyk $L(a) = \{a\}$. Metaznak alebo skupina metaznakov určuje, aká operácia sa so znakmi udeje. Základné operácie sú zret'azenie (je definované tým, že regulárne výrazy idú po sebe, bez

metaznaku), Kleeneho uzáver ($(0 - \infty)$ -krát zopakuj výraz, metaznak $*$) a alternácia (vyber výraz naľavo alebo napravo, metaznak $|$). Navyše sa využíva metaznak $\backslash$, ktorý robí z metaznakov obyčajné znaky a okrúhle zátvorky na logické oddelenie regulárnych výrazov.

Pre regulárny výraz α a slovo $w \in L(\alpha)$ hovoríme, že α vyhovuje slovu w resp. α matchuje slovo w . Tiež budeme hovoriť, že α generuje jazyk $L(\alpha)$.

1.2 Nové jednoduché konštrukcie

- $+$ – Kleeneho uzáver opakujúci $(1 - \infty)$ -krát
- $\{n, m\}$ ($\{n\}$) – opakuj regulárny výraz aspoň n a najviac m -krát (opakuj n -krát)
- $[a_1 a_2 \dots a_n]$ – predstavuje ľubovoľný znak z množiny $\{a_1, \dots, a_n\}$
- $[\wedge a_1 a_2 \dots a_n]$ – predstavuje ľubovoľný znak, ktorý nepatrí do množiny $\{a_1, \dots, a_n\}$
- $.$ – predstavuje ľubovoľný znak
- $?$ – ak samostatne: opakuj 0 alebo 1-krát ak za operáciou: namiesto greedy implementácie použi minimalistickú, t.j. zober čo najmenej znakov (platí pre $*, +, ?, \{n, m\}$)¹
- $^$ – metaznak označujúci začiatok slova
- $\$$ – metaznak označujúci koniec slova
- $(\# \text{ komentár})$ – komentár sa pri vykonávaní regexu úplne ignoruje

Všetky tieto konštrukcie sú len „kozmetickou“ úpravou pôvodných regexov – to isté vieme popísať pôvodnými regulárnymi výrazmi, akurát je to dlhšie a menej prehľadné.

Rozdiely medzi minimalistickou a greedy verziou operácií vníma iba používateľ, pretože ak existuje zhoda regexu so slovom, v oboch prípadoch sa nájde. Viditeľné sú až pri výstupnej informácii pre používateľa, ktorú môže použiť ďalej a ktorá je v teoretickom modeli nepotrebná.

*tothova166@uniba.sk

†forisek@dcs.fmph.uniba.sk

¹všetky spomenuté operácie sú implementované greedy algoritmom

1.3 Zložitejšie konštrukcie

Spätné referencie

Najprv potrebujeme očíslovať všetky zátvorky v regexe. Číslujú sa všetky, ktoré nie sú tvaru $(? \dots)$. Poradie je určené podľa otváraciej zátvorky.

Spätné referencie umožňujú odkazovať sa na konkrétne zátvorky. Zápis je $\backslash k$ a môže sa nachádzať až za k -tymi zátvorkami. Skutočná hodnota $\backslash k$ sa určí až počas výpočtu – predstavuje podslovo zo vstupného slova, ktoré matchovali k -te zátvorky. Ak je takých viac, platí vždy to posledné. Regex $\alpha(\beta)\gamma\backslash k\delta$ na w :

$$w = \underbrace{x_1 \dots x_{i-1}}_{\alpha} \underbrace{\overbrace{x_i \dots x_{j-1}}^{w_k} \underbrace{x_j \dots x_{l-1}}_{\gamma}}_{(\beta)} \underbrace{\overbrace{x_l \dots x_{m-1}}^{w_k} x_m \dots x_n}_{\backslash k \delta}$$

$x_i \dots x_{j-1} = x_l \dots x_{m-1}$

Lookahead

Zapísaný formou $(?= \dots)$, vnútri je validný regex.

Keď v regexe prideme na pozíciu lookaheadu, zoberieme regex vo vnútri a snažíme sa v slove matchovať ľubovoľný prefix zostávajúcej časti slova. Ak sa to podarí, pokračujeme vo vonkajšom regexe ďalej a v slove od pozície, kde lookahead začína (tzn. akoby v regexe nikdy nebol). Regex $\alpha(=\beta)\gamma$:

$$w = \underbrace{x_1 \dots x_{i-1}}_{\alpha} \underbrace{\overbrace{x_i \dots x_j}^{\beta} x_{j+1} \dots x_n}_{\gamma}$$

Má aj negatívnu verziu – negatívny lookahead $(?! \dots)$. Vykonáva sa rovnako ako lookahead, ale má opačnú akceptáciu. Teda ak neexistuje vyhovujúci prefix, akceptuje.

Lookbehind

Zapísaný formou $(?<= \dots)$, vnútri je validný regex.

Pri výpočte zoberieme regex vnútri lookbehindu a snažíme sa vyhovieť ľubovoľnému sufixu už matchovanej časti slova. Ak vyhovíme, pokračujeme v slove a regexe akoby tam lookbehind vôbec nebol. Regex $\alpha(?<=\beta)\gamma$ matchuje slovo w :

$$w = \underbrace{x_1 \dots x_{i-1}}_{\alpha} \underbrace{\overbrace{x_i \dots x_j}^{\beta} x_{j+1} \dots x_n}_{\gamma}$$

Aj lookbehind má negatívnu verziu – negatívny lookbehind $(?!< \dots)$ – a má otočenú akceptáciu podobne ako negatívny lookahead.

Lookahead a lookbehind (spolu nazývané jedným slovom **lookaround**) sú v rôznych implementáciách rôzne obmedzované, aby výpočet netrval príliš dlho. V teórii tieto obmedzenia ignorujeme a prezentujeme model v plnej sile – výsledky tak prezentujú hornú hranicu toho, čo implementácie dokážu.

1.4 Priorita

Pri interakcii toľkých operácií je nutné vedieť ich priority. Existujú také, ktoré sa správajú ako znak, čomu zodpovedajú $[ ]$, $[^]$, $.$ a každá spätná referencia. Špeciálne sú lookahead a lookbehind – tie sa vykonajú hneď akonáhle na ne narazíme. Ostatné zoradíme v tabuľke:

priorita	3	2	1	0
operácia	$()$	$* + ? \{ \}$	zreťazenie	$ $

1.5 Triedy a množiny

Kvôli porovnávaniu a vytvoreniu hierarchie sme rozdelili operácie do niekoľkých množín:

Regex – množina operácií, pomocou ktorých vieme popísať iba regulárne jazyky; presnejšie všetky znaky a metaznaky (bez zložitejších operácií)

Eregex – *Regex* so spätnými referenciami

LEregex – *Eregex* s pozitívnym lookaroundom

nLEregex – *LEregex* s negatívnym lookaroundom

$\mathcal{L}_{RE}$ – trieda jazykov nad *Regex* ($= \mathcal{R}$)

$\mathcal{L}_{ERE}$ – trieda jazykov nad *Eregex*

$\mathcal{L}_{LERE}$ – trieda jazykov nad *LEregex*

$\mathcal{L}_{nLERE}$ – trieda jazykov nad *nLEregex*

Trieda $\mathcal{L}_{ERE}$ už bola hlbšie preskúmaná a výsledky čerpáme z článkov [Câmpeanu et al., 2003] a [Carle and Nadendran, 2009].

2 Formalizácia modelu

Pri zložitejších dôkazoch sa ukázala potreba lepšieho formalizmu, než len množiny operácií. Kvôli jednoduchosti sme vybrali len potrebné operácie – zret'azenie, alternáciu, Kleeneho *, spätné referencie a pozitívny a negatívny lookaround – a pokúsili sa tu popísať model, ktorý pracuje v krokoch podobne ako Turingov stroj.

Základným prvkom je **konfigurácia**. Je to dvojica regex $r_1 \dots r_n$ a vstupné slovo $w_1 \dots w_m$, pričom v oboch reťazcoch sa navyše nachádza ukazovateľ pozície $\lceil$ (ako hlava Turingovho stroja): $(r_1 \dots \lceil r_i \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m)$. Špeciálne rozoznávame počiatočnú konfiguráciu $(\lceil r_1 \dots r_n, \lceil w_1 \dots w_m)$ a akceptačnú konfiguráciu $(r_1 \dots r_n \lceil, w_1 \dots w_m \lceil)$.

Znaky slova $(w_1 \dots w_m)$ v konfigurácii budú niest' nejakú informáciu navyše, preto použijeme poschodové symboly. Na najspodnejšom poschodí bude uchovaná informácia o skutočnom znaku na zodpovedajúcej pozícii v slove a nebude sa meniť. Obsah vrchných poschodí bude špecifikovaný v kroku výpočtu. Z celého poschodového symbolu budeme zobrazovať vždy len tú informáciu, ktorú práve potrebujeme, tzn. w_j bude predstavovať iba znak na najspodnejšom poschodí. Nezabúdajme však, že na ostatných poschodiach môže mať zapísané čokoľvek, čo možno neskôr v inom kroku využijeme.

Najprv si definujeme potrebné pojmy indexovateľnosti a alternovateľnosti. *Indexovateľné zátvorky* sú také, kde za otváracou zátvorkou nenasleduje ? (t.j. všetky prípady okrem lookaroundu). Tieto zátvorky budeme číslovať. *Alternovateľný regex* je taký, ktorý sa môže vyskytovať v alternácii. Sú 3 prípady: regex sa môže nachádzať naľavo od |, napravo od | alebo je z oboch strán ohraničený |. Ak alternácia nie je uzavretá zátvorkami, ľavý a pravý krajný regex siaha až ku kraju slova, pretože alternácia je operácia s najmenšou prioritou. Inak sú pre nich hranicou zátvorky uzatváracie alternáciu.

Vďaka definovaniu týchto pojmov vidíme, že vieme algoritmicky zistiť, ktoré zátvorky sú indexovateľné a ktoré regexy sú alternovateľné.

Definícia 1. *Krok výpočtu* je relácia $\vdash$ na konfiguráciách definovaná nasledovne:

I. zhoda písmenka

$$\forall a \in \Sigma: (r_1 \dots \lceil a \dots r_n, w_1 \dots \lceil a \dots w_m)$$

$$\vdash (r_1 \dots a \lceil \dots r_n, w_1 \dots a \lceil \dots w_m)$$

II. zápis adresy zátvorky (

Nech $\lceil$ je indexovateľná, k-ta v poradí:

$$(r_1 \dots \lceil (\dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m)$$

$$(1) \vdash (r_1 \dots (\lceil \dots r_n, w_1 \dots \lceil^k w_j \dots w_m)$$

Ak za jej uzatváracou zátvorkou nasleduje *, t.j. α je tvaru $r_1 \dots \lceil (\dots) * \dots r_n$, potom

$$(2) \vdash (r_1 \dots (\dots) * \lceil \dots r_n, w_1 \dots \lceil^k w_j \dots w_m)$$

III. zápis adresy zátvorky)

Nech $\lceil$ je indexovateľná, k-ta v poradí:

$$(r_1 \dots \lceil) \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m)$$

$$\vdash (r_1 \dots \lceil) \lceil \dots r_n, w_1 \dots \lceil^k w_j \dots w_m)$$

IV. výber možnosti v alternácii

Nech podslová $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_A$ regexu α sú všetkými členmi zobrazenej alternácie:

$$(r_1 \dots \lceil \alpha_1 | \alpha_2 | \dots | \alpha_A \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m)$$

$$(1) \vdash d' \text{alší prechod v } \alpha_1$$

$$(2) \vdash (r_1 \dots \alpha_1 | \lceil \alpha_2 | \dots | \alpha_A \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m)$$

⋮

$$(A) \vdash (r_1 \dots \alpha_1 | \alpha_2 | \dots | \lceil \alpha_A \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m)$$

V. skok z dokončenej možnosti na koniec alternácie

Nech podslová $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_A$ regexu α sú všetkými členmi zobrazenej alternácie, potom pre všetky možnosti:

$$(r_1 \dots \alpha_1 \lceil | \alpha_2 | \dots | \alpha_A \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m),$$

$$(r_1 \dots \alpha_1 | \alpha_2 \lceil | \dots | \alpha_A \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m),$$

⋮

$$(r_1 \dots \alpha_1 | \alpha_2 | \dots | \alpha_{A-1} \lceil | \alpha_A \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m)$$

$$\vdash (r_1 \dots \alpha_1 | \alpha_2 | \dots | \alpha_A \lceil \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m)$$

VI. skok Kleeneho * za znakom

$$(r_1 \dots a \lceil * \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m)$$

$$(1) \vdash (r_1 \dots a * \lceil \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m)$$

$$(2) \vdash (r_1 \dots \lceil a * \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m)$$

VII. skok Kleeneho * za regexom v ( )

$$(r_1 \dots \underbrace{(\dots)}_k \lceil \underbrace{* \dots r_n, w_1 \dots w_a \dots w_b \dots}_{k'} \rceil w_j \dots w_m)^2$$

$$(1) \vdash (r_1 \dots \underbrace{(\dots)}_k \lceil \underbrace{\dots r_n, w_1 \dots w_a \dots w_b \dots}_{k'} \rceil w_j \dots w_m)$$

$$(2) \vdash (r_1 \dots \underbrace{(\dots)}_k \lceil \underbrace{\dots r_n, w_1 \dots w_a \dots w_b \dots}_{k'} \rceil w_j \dots w_m)$$

VIII. špeciálny ukazovateľ – zjavenie

$$(r_1 \dots \lceil \backslash k \dots r_n, w_1 \dots w_a \dots w_b \dots \rceil w_j \dots w_m)$$

$$\vdash (r_1 \dots \lceil \backslash k \dots r_n, w_1 \dots \top w_a \dots w_b \dots \rceil w_j \dots w_m)$$

IX. porovnávanie spätnej referencie

$$(r_1 \dots \lceil \backslash k \dots r_n, w_1 \dots w_a \dots \top w_c \dots w_b \dots \rceil w_j \dots w_m),$$

kde $a \leq c < b$ a zároveň $w_c = w_j$ ³

$$\vdash (r_1 \dots \lceil \backslash k \dots r_n, w_1 \dots w_a \dots w_c \top \dots w_b \dots w_j \rceil \dots w_m)$$

X. špeciálny ukazovateľ – zmiznutie

$$(r_1 \dots \lceil \backslash k \dots r_n, w_1 \dots w_a \dots \top w_b \dots \rceil w_j \dots w_m)$$

$$\vdash (r_1 \dots \backslash k \lceil \dots r_n, w_1 \dots w_a \dots w_b \dots w_j \rceil \dots w_m)$$

XI. lookahead – začiatok a jeho záznam

Nech $(?= \dots)$ je k -ty pozitívny lookahead v poradí:

$$(r_1 \dots \lceil (=? \dots) \dots r_n, w_1 \dots \rceil w_j \dots w_m)$$

$$\vdash (r_1 \dots (=? \dots) \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m \rceil)$$

XII. lookahead – koniec, skok a vymazanie záznamu
Nech $)$ patrí ku k -temu pozitívnemu lookaheadu v poradí:

$$(r_1 \dots (?= \dots \rceil) \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_l \dots \rceil w_j \dots w_m)$$

$$\vdash (r_1 \dots (?= \dots) \lceil \dots r_n, w_1 \dots \rceil w_l \dots w_j \dots w_m)$$

XIII. lookbehind – začiatok, jeho záznam a skok

Nech $(?<= \dots)$ je k -ty pozitívny lookbehind v poradí, $\forall L \in \{0, \dots, j-1\}$:

$$(r_1 \dots \lceil (?<= \dots) \dots r_n, w_1 \dots \rceil w_j \dots w_m)$$

$$\vdash (r_1 \dots (?<= \dots) \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_{j-L} \dots w_j \dots w_m \rceil)$$

XIV. lookbehind – koniec a vymazanie záznamu

Nech $)$ patrí ku k -temu pozitívnemu lookbehindu v poradí:

$$(r_1 \dots (?<= \dots \rceil) \dots r_n, w_1 \dots \lceil w_j \dots w_m \rceil)$$

$$\vdash (r_1 \dots (?<= \dots) \lceil \dots r_n, w_1 \dots \rceil w_j \dots w_m)$$

XV. negatívny lookahead

$$\text{Ak } \nexists p \in \{j, \dots, m\} : (\lceil r_k \dots r_l, \lceil w_j \dots w_p \rceil) \vdash^*$$

$$(r_k \dots r_l \lceil, w_j \dots w_p \rceil), \text{ potom:}$$

$$(r_1 \dots \lceil (?! r_k \dots r_l) \dots r_n, w_1 \dots \rceil w_j \dots w_m)$$

$$\vdash (r_1 \dots (?! r_k \dots r_l) \lceil \dots r_n, w_1 \dots \rceil w_j \dots w_m)$$

XVI. negatívny lookbehind

$$\text{Ak } \nexists p \in \{1, \dots, j-1\} : (\lceil r_k \dots r_l, \lceil w_p \dots w_{j-1} \rceil) \vdash^*$$

$$(r_k \dots r_l \lceil, w_p \dots w_{j-1} \rceil), \text{ potom:}$$

$$(r_1 \dots \lceil (?<! r_k \dots r_l) \dots r_n, w_1 \dots \rceil w_j \dots w_m)$$

$$\vdash (r_1 \dots (?<! r_k \dots r_l) \lceil \dots r_n, w_1 \dots \rceil w_j \dots w_m)$$

Akceptačný výpočet je postupnosť konfigurácií $(\lceil R, \lceil W \rceil) \vdash^* (R \lceil, W \rceil)$. Ak existuje akceptačný výpočet pre daný regex R a slovo W hovoríme, že regex R matchuje slovo W respektívne slovo W vyhovuje regexu R . **Jazyk** vyhovujúci danému regexu je množina slov, pre ktoré existuje akceptačný výpočet.

Vďaka týmto definíciám sme schopný odhadnúť dĺžku výpočtu:

Lema 1. Nech $\alpha \in \mathcal{L}_{ERE}$ a $w \in L(\alpha)$. Potom existuje akceptačný výpočet, ktorý má najviac $5 \cdot |\alpha| \cdot |w|$ konfigurácií.

Dôkaz. Vo väčšine krokov výpočtu sa posúvame dopredu – buď v regexe alebo v slove alebo v oboch. Takéto kroky vedú k postupnosti dĺžky najviac $|\alpha| + |w|$.

V krokoch VIII. a X. sa žiaden ukazovateľ nepohne. Oba kroky sa vyskytujú 1x ku každej spätnej referencii, ktorých je najviac $|\alpha|$, takže tieto konfigurácie sa objavia najviac $2 \cdot |\alpha|$ -krát.

²Podľa definície spätých referencií platí podsledné podslovo nájdené regexom v k -tych zátvorkách. Pri tejto pracovnej pozícii v regexe je zjavné, že nejde o prvý prechod cez tieto zátvorky a teda existuje také a, b , že k je v slove nad w_a a k' nad w_b . Ak nastane prechod (2), pôvodné horné indexy k, k' miznú a pridáva sa k nad w_j .

³ w_c a w_j sú poschodové symboly, avšak pri tejto rovnosti poschodia ignorujeme – chceme porovnať iba písmenká v slove, prislúchajúce týmto pozíciám.

Výpočet môže predĺžiť skákanie ukazovateľ a dozadu. V krokoch VI.(2), VII.(2) sa pri Kleeneho * rozhodneme urobiť ďalšiu iteráciu. Zamyslime sa nad samotným akceptačným výpočtom. Ak existuje, potom existuje aj taká jeho verzia, kde každé opakovanie regexu pomocou Kleeneho * matchuje aspoň 1 znak – prázdne iterácie môžeme vyhodit', lebo ukazovateľ v slove zostal na mieste a konfigurácia skoku je rovnaká, takže postupnosť sa priamo naviaže. Vieme, že regex opakovanej operáciou * je dlhý najviac $|\alpha|$ znakov a podľa úvahy ho treba opakovať najviac $|w|$ -krát.

Teda dokopy spravíme najviac $|\alpha| + |w| + 2 \cdot |\alpha| + |\alpha| \cdot |w| \leq 5 \cdot |\alpha| \cdot |w|$ krokov. $\square$

Lema 2. *Nech $\alpha \in \mathcal{L}_{LRE}$, $s \in L(\alpha)$, $r = |\alpha|$ a $w = |s|$. Potom existuje akceptačný výpočet, ktorý má najviac $O(r^2 w^3)$ konfigurácií.*

Dôkaz. Spočítajme, koľko je všetkých konfigurácií pre regex α a slovo s .

Ukazovateľ v regexe môže mať $(r + 1)$ rôznych pozícií. Ukazovateľ v slove môže mať $(w + 1)$ rôznych pozícií. V slove môžu byť niekedy 2 ukazovatele. Spolu máme $(r + 1)(w + 1) + (r + 1)(w + 1)^2 = (r + 1)(w + 1)(w + 2)$ možností.

V konfiguráciách sú v poschodových symboloch zapísané informácie potrebné k výpočtu. Pre každé spätné referencie sú to 2 zápisy a pre každý lookahead 1. Dokopy je to najviac r operácií, teda $2r$ zápisov. Každá informácia buď v regexe ešte nie je zapísaná alebo má w možností, kde zapísaná môže byť. Pre informácie máme dokopy $2r(w + 1)$ možností.

Všetkých možných konfigurácií je dohromady

$$(r + 1)(w + 1)(w + 2) \cdot 2r(w + 1) = O(r^2 w^3) \quad (1)$$

Späť k akceptačnému výpočtu. Nech sú všetky akceptačné výpočty dlhšie ako (1). Vyberme si jeden z nich. Potom tento výpočet musí nutne obsahovať 2 rovnaké konfigurácie. Keď vymažeme úsek medzi rovnakými konfiguráciami a napojíme postupnosť, dostaneme opäť validný akceptačný výpočet. Postup opakujeme, pokiaľ výpočet obsahuje nejaké 2 rovnaké konfigurácie. Keď skončíme, stále je validný a všetky konfigurácie vo výpočte sú rôzne a preto má najviac (1) konfigurácií. $\square$

3 Vlastnosti lookaroundu

Na zoznámenie s novou operáciou sme zisťovali správanie sa tried Chomského hierarchie.

Veta 1. $\mathcal{R}$ je uzavretá na negatívny a pozitívny look-around.

Dôkaz. Nech $L_1, L_2, L_3 \in \mathcal{R}$. Chceme ukázať, že $L_1(?=L_2)L_3$, $L_1(?<=L_2)L_3$, $L_1(!L_2)L_3$, $L_1(?<!L_2)L_3 \in \mathcal{R}$. Pre každé L_i , $i \in \{1, 2, 3\}$ existuje determinický konečný automat A_i , ktorý ho akceptuje.

Máme zreteľenie L_1 a L_3 . Preto prepojíme akceptačný stav A_1 s počiatočným stavom A_3 . Výsledný automat sa nedeterministicky rozhoduje, či z akceptačného stavu A_1 pokračuje ďalej v A_1 alebo A_3 . Teraz k nim vhodne napojíme automat A_2 . Spravíme konštrukciu pre prienik regulárnych jazykov, ale mierne upravenú.

V pozitívnom lookaheade A_2 a A_3 začínajú naraz. Akonáhle A_2 akceptuje, vo výpočte bude pokračovať už len samotný A_3 , kým dočíta slovo. Podobne pre pozitívny lookbehind – A_1 začne sám a nedeterministicky v nejakom kroku začne výpočet aj A_2 . Akceptovať musia spolu.

Pre negatívne formy musíme navyše upraviť akceptáciu. Ak A_2 pre lookahead akceptuje, celý automat sa zasekne a zamietne. A_2 musí dočítať slovo bez dosiahnutia akceptačného stavu alebo sa zaseknúť. Pre lookbehind v každom kroku A_1 spúšťať a ďalší A_2 a držíme si množinu stavov, v ktorých sa všetky nachádzajú. Úspech je, ak A_1 akceptuje a množina stavov pre automaty A_2 neobsahuje akceptačný stav. $\square$

Veta 2. $\mathcal{L}_{CF}$ nie je uzavretá na pozitívny lookaround.

Vieme totiž vygenerovať jazyk $L = \{a^n b^n c^n | n \in \mathbb{N}\}$ pomocou jazykov $L_1 = \{a * b^n c^n | n \in \mathbb{N}\}$ a $L_2 = \{a^n b^n c * | n \in \mathbb{N}\}$ takto $L = (?=L_1)L_2 = L_1(?<=L_2)$.

Takýto výsledok bol očakávateľný, pretože lookaround vytvára uzavretosť na prienik a to trieda bezkontextových jazykov nie je.

Veta 3. $\mathcal{L}_{CS}$ je uzavretá na pozitívny lookaround.

Dôkaz. Nech jazyky $L_1, L_2, L_3 \in \mathcal{L}_{CS}$, potom ukážeme, že $L_1(?=L_2)L_3$, $L_1(?<=L_2)L_3 \in \mathcal{L}_{CS}$. Ku každému L_i existuje Turingov stroj T_i , ktorý ho akceptuje. Zostrojíme nedeterministický Turingov stroj T pre lookahead.

T bude mať vstupnú read-only pásku. T si nedeterministicky rozdelí vstupné slovo w na w_1, w_2, w_3 tak, že $w = w_1 w_3$ a $w_3 = w_2 x$ pre nejaké x ($w_1 = x w_2$ v prípade lookbehindu). Na jednu pracovnú pásku prepíše w_1 a bude simulovať T_1 . Keď akceptuje, pásku vymaže, zapíše tam w_2 a bude simulovať T_2 .

Ak aj ten akceptuje, pásku vymaže, zapíše tam w_3 a bude simulovať T_3 . Ak T_3 akceptuje, bude akceptovať aj T . Zrejme akceptuje požadovaný jazyk. $\square$

Teraz zistíme, čo robí lookahead s regexami (zatiaľ bez spätných referencií) a napíšeme nejaké jeho vlastnosti.

Veta 4. *Trieda jazykov nad Regex s pozitívnym a negatívnym lookaheadom je ekvivalentná $\mathcal{R}$.*

Dôkaz. Trieda jazykov nad Regex pokrýva triedu regulárnych jazykov a tá je na lookahead uzavretá (veta 1). Keďže pracujeme s množinou operácií, treba overiť, či nejaká ich kombinácia nie je náhodou silnejšia. Ak regex umiestníme do lookaheadu, či pred alebo za neho, vždy to bude regulárny jazyk a celý regex bude tiež definovať regulárny jazyk. Teda nás zaujíma vloženie lookaheadu dovnútra inej operácie. V tomto prípade prichádza do úvahy $*$, $+$ a $?$, ktoré menia počet lookaheadov a vynútenie ich simuláciu na rôznych častiach slova.

Operácia $?$ veľa nespraví – lookahead tam buď bude 1x alebo nebude vôbec. $+$ je prípad $*$ s jedným lookaheadom istým. Teda chceme overiť, že $(L_1(?=L_2)L_3) * L_4$, $L_4(L_1(?<=L_2)L_3)* \in \mathcal{R}$ pre $L_1, \dots, L_4 \in \mathcal{R}$. K týmto jazykom vieme zostrojiť konečné automaty podobným spôsobom ako vo vete 1.

Ku kostre z automatov A_1, A_3, A_4 pripojíme A_2 pre lookahead tak, že v každej iterácii zároveň s A_3 spustíme aj A_2 , pričom A_2 môže skončiť kedykoľvek. Budeme mať množinu stavov A_2 , čo budú stavy všetkých spustených automatov. Ak nejaký stav v množine prejde do akceptačného stavu, ten už nepíšeme. Jediná požiadavka je, aby množina stavov A_2 bola po dočítaní slova prázdna.

Automat A_2 pre lookbehind ku kostre pripájame tak, že kedykoľvek počas behu sa môže spustiť 1 jeho inštancia. Podmienka je, že ak sme v počiatočnom stave A_3 , množina stavov A_2 musí obsahovať aspoň 1 akceptačný stav. Ten sa potom môžeme rozhodnúť odstrániť alebo nechať, ak predpokladáme, že je to ďalšia inštancia A_2 v rovnakom stave taká, že sa vymaže neskôr. $\square$

Nasledujúca veta hovorí, že do lookaheadu stačí dávať z každého jazyka jeho prefixovú podmnožinu⁴. Akonáhle lookahead nájde prefix, akceptuje a ku zvyšku slova sa nikdy neprepracuje. Podobne to platí pre lookbehind a sufixovú podmnožinu jazyka.

Samozrejme toto platí pre lookaheady bez $\$$ a lookbehindy bez $^$.

Veta 5. *Nech L je ľubovoľný jazyk a $L_p = L \cup \{uv \mid u \in L\}$. Nech α je ľubovoľný regulárny výraz taký, že obsahuje $(? = L_p)$. Potom ak prepíšeme tento lookahead na $(? = L)$ (nazvime to α'), bude platiť $L(\alpha') = L(\alpha)$. Analogicky platí pre lookbehind s $L_s = \{vu \mid u \in L\}$.*

Dôkaz. $\subseteq$: triviálne, $L \subseteq L_p$.

$\supseteq$: Majme $w \in L(\alpha)$ a nech x je také podslovo w , ktoré sa zhodovalo práve s daným lookaheadom. Potom $x \in L_p$, teda $x = uv$, kde $u \in L$. Ak $v = \varepsilon$, $x \in L$ a máme čo sme chceli. Nech $v \neq \varepsilon$. Ale celá zhoda lookaheadu sa môže zúžiť len na u , keďže $u \in L_p$, a bude to platná zhoda s w . Čo znamená, že $w \in L(\alpha')$. $\square$

Dôsledok 1. *Nech α je regulárny výraz, ktorý obsahuje nejaký taký lookahead $(? = L)$ (lookbehind $(? <= L)$), že $\varepsilon \in L$. Nech je α' regulárny výraz bez tohto lookaheadu (lookbehindu). Potom $L(\alpha') = L(\alpha)$.*

Dôkaz. Uvedomme si, že lookahead nie je fixovaný na dĺžku vstupu – musí sa zhodovať s nejakým podslvom začínajúcim sa (končiacim sa) na konkrétnom mieste. Tým pádom akonáhle si môže regulárny výraz vnútri tejto operácie vybrať ε , bude hlásiť zhodu vždy. $\square$

4 Chomského hierarchia

Zaradíme zadané triedy do Chomského hierarchie.

Veta 6. $\mathcal{R} \subsetneq \mathcal{L}_{ERE} \subsetneq \mathcal{L}_{LRE} \subseteq \mathcal{L}_{nLRE} \subsetneq \mathcal{L}_{CS}$

Dôkaz. Všetky $\subseteq$ okrem poslednej triviálne platia. Posledná platí, lebo vieme na lineárne ohraničenom Turingovom stroji T simulovať ľubovoľný regex $\in \mathcal{L}_{nLRE}$. Opierať sa budeme o formálny model a definíciu 1. Ľavú stranu konfigurácie (regex) bude mať T v stave a pravú stranu aj s poschodovými symbolmi bude simulovať na vstupnej páske. Kroky odvodenia pre negatívny lookahead bude simulovať spustením nového Turingového stroja pre vnútorný regex – tento Turingov stroj bude mať ohraničený vstup (konkrétne podslovo) a opačnú akceptáciu.⁵ Keďže

⁵Regexy majú tú vlastnosť, že vieme pre ne zostrojiť taký Turingov stroj, ktorý sa nezacyklí.

⁴T.j. z jazyka L stačí $L_p = \{u \mid u \in L \wedge \nexists v \in L : u = vx\}$.

regex je konečný, T bude spúšťať konečný počet nových Turingových strojov, preto vieme dopredu povedať, koľko stôp na vstupnej páske budeme potrebovať.

$\mathcal{R} \subsetneq \mathcal{L}_{ERE}$: $\alpha = (a|b)^* \setminus 1, L_1 = L(\alpha) = \{ww \mid w \in \{a,b\}^*\} \notin \mathcal{R}$

$\mathcal{L}_{ERE} \subsetneq \mathcal{L}_{LERE}$: Nerovnosť dokazuje jazyk $L_2 = \{a^i b a^{i+1} b a^k \mid k = i(i+1)k' \text{ pre nejaké } k' > 0, i > 0\}$. $L \notin Eregex$ podľa pumpovacej lemy z [Carle and Nadendran, 2009] a tu je regex z $LEregex$ pre L_2 : $\alpha = (a^*)b(\setminus 1a)b(=?(\setminus 1)*\$)(\setminus 2)^*$

$\mathcal{L}_{LERE}, \mathcal{L}_{nLERE} \subsetneq \mathcal{L}_{CS}$: Triedy $\mathcal{L}_{LERE}$ a $\mathcal{L}_{nLERE}$ sú neporovnateľné s $\mathcal{L}_{CF}$. Vyššie spomínaný jazyk $L_1 \notin \mathcal{L}_{CS}$. Ani jedna z tried neobsahuje jazyk $L_2 = \{a^n b^n \mid n \in \mathbb{N}\} \in \mathcal{L}_{CF}$. $\square$

Intuitívne by malo platiť aj $\mathcal{L}_{LERE} \subsetneq \mathcal{L}_{nLERE}$, pretože negatívny lookaround pridáva uzavretosť na komplement. Jazyk dokazujúci nerovnosť by mohol byť napríklad regex $\alpha = (?! (aaa^*) \setminus 1(\setminus 1)^* \$)$, kde $L(\alpha) = \{a^p \mid p \text{ je prvočíslo}\}$. Avšak na dokázanie $L(\alpha) \notin \mathcal{L}_{LERE}$ zatiaľ nemáme šikovné prostriedky a preto to zostáva netriviálnym otvoreným problémom.

5 Vlastnosti triedy $\mathcal{L}_{LERE}$

Keďže sa ukázalo, že množina $LEregex$ je silnejšia ako skúmaná $\mathcal{L}_{ERE}$, intenzívnejšie sme sa povenovali jej vlastnostiam.

Očividne operácia lookahead/lookbehind pridala uzavretosť na prienik. Nech $\alpha, \beta \in LEregex$, potom $L(\alpha) \cap L(\beta) = L(\gamma)$, kde $\gamma = (=?\alpha\$)\beta$ alebo $\beta(=?\alpha)$.

Naopak ohrozila uzavretosť na základnú operáciu – zret'azenie. Pri zret'azení 2 jazykov, ktorých regexy nutne musia obsahovať lookahead resp. lookbehind nastáva problém. Nemôžeme tieto regexy len tak položiť za seba. Ak sa napríklad v prvom z jazykov nachádza lookahead, počas výpočtu môže zasahovať aj do časti vstupu, ktorú matchuje druhý regex a tým zmeniť výsledok celého výpočtu. Nakoniec sa ukázalo:

Veta 7. $\mathcal{L}_{LERE}$ je uzavretá na zret'azenie.

Dôkaz. Nech $\alpha, \beta \in LEregex$. Jazyku $L(\alpha)L(\beta)$ bude zodpovedať regex

$$\gamma = (=?(\alpha) (\beta) \$) \alpha' \setminus k+2 (=?\setminus 1 \beta')$$

V α, β treba vhodne prepísať označenie zátvoriek (po poradí). α' je α prepísaný tak, že pre každý lookahead:

- bez \$ – na koniec pridáme $\setminus k + 2\$$
- s \$ – pred \$ pridáme $\setminus k + 2$

β' je β prepísaný tak, že pre každý lookbehind:

- bez ^ – na začiatok pridáme $\setminus 1.*$
- s ^ – pred ^ pridáme $\setminus 1$

Slovami vyjadrené, regex γ najprv rozdelí vstupné slovo na 2 podslová w_1, w_2 patriace do príslušných jazykov $L(\alpha), L(\beta)$. Potom spustí ešte raz regex α upravený tak, že jeho lookaheady sú „skrotené“, pretože ich na konci donúti matchovať w_2 . Rovnako lookbehindy v β' donúti na začiatku matchovať w_1 , až potom normálne pokračuje ich výpočet.

Zrejme $L(\gamma) = L(\alpha)L(\beta)$. $\square$

Otvoreným problémom je, či platí aj uzavretosť na *. Podľa komplikovanosti zret'azenia sa domnievame, že uzavretosť neplatí.

Pre model $\mathcal{L}_{ERE}$ existuje pumpovacia lema. Ukázalo sa, že $LEregex$ túto vlastnosť nezachováva.

Veta 8. Nech $\alpha \in LEregex$ nad unárnou abecedou $\Sigma = \{a\}$, že neobsahuje lookahead s \$ ani lookbehind s ^ vnútri iterácie. Existuje konštanta N taká, že ak $w \in L(\alpha)$ a $|w| > N$, potom existuje dekompozícia $w = xy$ s nasledujúcimi vlastnosťami:

- $|y| \geq 1$
- $\exists k \in \mathbb{N}, k \neq 0; \forall j = 1, 2, \dots : xy^{kj} \in L(\alpha)$

Dôkaz. Pokiaľ $\alpha \in Eregex$, tak pre α platí pumpovacia lema z [Câmpeanu et al., 2003, Lemma 1], t.j. $w = a_0 b a_1 b \dots a_m$ pre nejaké m a $a_0 b^j a_1 b^j \dots a_m \in L(\alpha) \forall j$. My pracujeme nad unárnym jazykom, teda na poradí nezáleží: $x = a_0 a_1 \dots a_m, y = b^m, k = 1$ a $xy^j \in L(\alpha) \forall j$.

Pokiaľ α neobsahuje spätné referencie, potom podľa vety 4 generuje regulárny jazyk a pre ten existuje pumpovacia lema. Podľa nej splníme podmienky tejto vety. Nech α obsahuje aspoň 1 spätnú referenciu.

Definujme teraz konštantu N . Dostatočne dlhé slovo je také, kedy s istotou vieme povedať, že aspoň jedna Kleeneho * (+) spravila viac ako 1 iteráciu. Nestačí nastaviť $N = |\alpha|$, lebo operácie $\{n\}, \{n, m\}$

a spätné referencie môžu slovo predĺžiť namiesto *. Preto nech d je súčet dĺžky regexu v k -tych zátvorkách pre všetky $\backslash k$ v α , plus n -krát dĺžky regexov opakovaných $\{n\}$, plus m -krát dĺžky regexov opakovaných $\{n, m\}$. Potom $N = |\alpha| + d$ je dostatočne veľká konštanta – predlžovať slovo môže len *, +.

Zoberme teraz tú *, ktorá iterovala aspoň 2x. Tá generuje nejake a^s .

Podľa predošlých úvah α musí obsahovať spätné referencie. Niektoré spätné referencie sa môžu odkazovať na našu vybranú *, na tieto spätné referencie sa môžu odkazovať na ďalšie spätné referencie, atď. V konečnom dôsledku síce * generuje a^s , ale dokopy je generované $a^{ms} = a^n$. Nazvime tieto miesta, závislé od vybranej *, generovacie miesta.

Tiež vieme, že α musí obsahovať nejaký lookahead. Ten môže ovplyvňovať nejaké miesto generovania (prípadne aj viac). Máme 3 prípady interakcie:

1. Žiaden lookahead nezasahuje do generujúcich miest. Nech $w = a^t$, potom $x = a^{t-n}$, $y = a^n$, $k = 1$ a platí $xy^j \in L(\alpha) \forall j$.

2. Lookahead bez \$ a/alebo lookbehind bez ^ zasahuje do generujúceho miesta alebo sa môže nachádzať vnútri iterovanej *. Podľa vety 5 vieme, že v lookaheadu stačí prefixová podmnožina, čo nad unárnou abecedou dáva jazyk s 1 slovom. Toto slovo obmedzuje iterovanie zdola – slovo v lookaheadu určuje minimálnu dĺžku slova od daného miesta. (Podobne pre lookbehind.) w už túto podmienku spĺňa, teda máme generovacie miesta bez obmedzení a to je predošlý prípad.

3. generovacie miesto je v oblasti pôsobenia lookaheadu s \$ a/alebo lookbehindu s ^. Takýto lookahead tvorí prienik. Keďže slovo je dostatočne dlhé, musí byť iterujúca * aj v takýchto lookaheadoch.

Rozoberme si prípad * a 1 lookaheadu. * generuje a^s , lookahead generuje a^l . Lookaround robí prienik jazykov, takže v danom úseku sú dobré len slová tvaru a^b , kde $b = j \cdot nsn(s, l)^7$.

Všeobecnejšie, nech máme 1 lookahead a * s niekoľkými spätnými referenciami. Potom sčítame to, čo generujú * so spätnými referenciami – spolu nejaké a^r . Opäť výsledné slovo bude prienik s lookaheadom (ten nech generuje a^l), teda a^b , kde $b = j \cdot nsn(r, l)$ – teda násobok najmenšieho spoločného násobku.

Týmto spôsobom vieme spočítať koeficient spoločného generovaného prvku – postupne sčítavame

* a spätné referencie a keď sa vyskytne lookahead spravíme najmenší spoločný násobok ich generovaných prvkov. Potom nech v je výsledný koeficient, $x = a^{t-1}$, $y = a$, $k = v$ a platí $xy^{jk} \in L(\alpha)$. $\square$

Podmienka „neobsahuje lookahead s \$ ani lookbehind s ^ vnútri iterácie“ je opodstatnená. Takáto kombinácia je vôbec ťažko predstaviteľná a preto sa pre ňu ťažko dokazujú tvrdenia. Napríklad regex

$$((?= (a^m) * \$) (a^{m+1}) * a\{1, m-1\} \$ | a^m \$) a^m) +$$

$\underbrace{\hspace{10em}}_{a^{km}, k \in \mathbb{N} \quad \text{vie } a^* \text{ okrem } a^{m+1}, a^{m(m+1)l}, l \in \mathbb{N}}$
 a^{km} také, že nevie $a^{m(m+1)l}, l \in \mathbb{N}$

generuje konečný jazyk obsahujúci slová $a^m, a^{2m}, \dots, a^{(m-1)(m+1)}$. Hlavný lookahead je spúšťaný každú iteráciu, teda pre slovo a^{zm} musí matchovať všetky a^{im} pre $i \in \{1, \dots, z\}$.

A teraz dôkaz, že všeobecná pumpovacia lema určite neexistuje:

Veta 9. Jazyk všetkých platných výpočtov Turingovho stroja patrí do $\mathcal{L}_{LRE}$.

Dôkaz. Takýto jazyk pre konkrétny Turingov stroj M obsahuje slová, ktoré sú tvorené postupnosťou konfigurácií oddelených oddelovačom #. Každá postupnosť zodpovedá akceptačnému výpočtu na nejakom slove. Jazyk obsahuje akceptačné výpočty na všetkých slovách, ktoré sú v jazyku $L(M)$.

Turingov stroj má konečný zápis, preto je možné regex pre takýto jazyk vytvoriť. Konštrukcia regexu: $\alpha = \beta(\gamma) * \eta$, kde β predstavuje počiatočnú konfiguráciu⁸ a η akceptačnú konfiguráciu. Ak q_0 (počiatočný stav M) je akceptačný stav, potom na koniec α pridáme $(\#q_0 \cdot \#)$.

$\gamma = \gamma_1 \mid \gamma_2 \mid \gamma_3$. Prvok γ_i generuje validnú konfiguráciu a zároveň kontroluje pomocou lookaheadu, či nasledujúca konfigurácia môže podľa δ -funkcie nasledovať. Rozpíšeme si iba jednu možnosť:

$$\gamma_1 = ((\cdot)_k x q y (\cdot)_k \cdot) \# (\cdot)_{k+1} (\cdot)_{k+1} \# (? = \xi \#)$$

platí pre $\forall q \in K, \forall x, y \in \Sigma$ a kde $\xi = \xi_1 \mid \xi_2 \mid \dots \mid \xi_n$.

- Ak $(p, z, 0) \in \delta(q, y)$, potom $\xi_i = (\backslash k x p z \backslash k + 1)$ pre nejaké i

⁶+ je tiež v podstate *

⁷najmenší spoločný násobok

⁸Musí byť previazaná s nasledujúcou konfiguráciou, aby spĺňala δ -funkciu. Spraví sa to pomocou lookaheadu, podobne ako v γ_1 .

- Ak $(p, z, 1) \in \delta(q, y)$, potom $\xi_i = (\backslash k xzp \backslash k + 1)$ pre nejaké i
- Ak $(p, z, -1) \in \delta(q, y)$, potom $\xi_i = (\backslash k pxz \backslash k + 1)$ pre nejaké i

γ_2 a γ_3 sú podobné ako γ_1 , ale matchujú krajné prípady, kedy je hlava Turingovho stroja na ľavom alebo pravom konci pásky.

Zrejme $L(\gamma)$ je požadovaný jazyk. $\square$

6 Priestorová zložitosť

Veta 10. $\mathcal{L}_{LERE} \subseteq NSPACE(\log n)$, kde n je veľkosť vstupu.

Dôkaz. Nech $\alpha \in LEREGEX$. Zostrojíme nedeterministický Turingov stroj T akceptujúci $L(\alpha)$, ktorý bude mať vstupnú read-only pásku a 1 jednosmerne nekonečnú pracovnú pásku, na ktorej zapíše najviac $\log n$ políčok.

Výpočet Turingovho stroja bude prebiehať podľa postupnosti konfigurácií formálneho modelu. Nemôžeme nič zapísať na vstupnú pásku a máme k dispozícii menej priestoru ako je dĺžka vstupu. Využijeme to, že pre vstup dĺžky n vieme uložiť ľubovoľnú pozíciu na vstupe do adresy dĺžky $\log n$. Ukážeme, že takýchto adries potrebujeme konečný počet. Potom ich vieme písať nad seba do niekoľkých stôp pásky a mať tak zapísaných najviac $\log n$ políčok na páske.

Celý regex α bude uložený v stave aj s ukazovateľom. Budú existovať stavy pre všetky možné pozície ukazovateľa v regexe a medzi stavmi budú tzv. metaprechody podľa definície kroku výpočtu na regexe. Medzi každými dvoma stavmi prepojenými metaprechodom môže byť potrebných až niekoľko prechodov cez pomocné stavy (napríklad keď v stave vidíme otváraciu indexovateľnú zátvorku, na ktorú sa odkazujú spätné referencie, T musí zapísať aktuálnu pracovnú adresu v slove ako začiatok podslova).

Adresy budú zaznamenávať všetky ostatné informácie v konfigurácii – aktuálnu pracovnú pozíciu na vstupe (ukazovateľ v slove), pomocný ukazovateľ na spätné referencie, začiatok a koniec podslova zodpovedajúceho k -tým zátvorkám pre $\forall k$ (počet z), začiatok každého lookaheadu (l_a) a lookbehindu (l_b). K tomu bude potrebná 1 pomocná adresa – aktuálna pozícia hlavy na vstupe. Z definície α je konečnej dĺžky a pre počty daných operácií platí $2z + l_a + l_b \leq |\alpha|$. Takže dokopy potrebujeme $2 + 2z + l_a + l_b + 1 \leq |\alpha| + 3$ adries, čo je konštanta.

Kroky výpočtu I., IV., V., VI., VII.(1) nepotrebujú pomocné stavy. Ostatné kroky zapisujú, prepisujú a porovnávajú adresy. Zápis aktuálnej adresy (to je len kopírovanie znakov z inej stopy), vynulovanie záznamu a porovnávanie niekoľkých stôp vyžaduje 1 prechod cez pracovnú pásku a žiadnu prídavnú pamäť.

Preto T akceptuje $L(\alpha)$ a spĺňa pamäťové požiadavky. $\square$

Dôsledok Savitchovej vety [Savitch, 1970]:

Veta 11. $\mathcal{L}_{LERE} \subseteq DSPACE(\log^2 n)$, kde n je veľkosť vstupu.

Veta 12. $\mathcal{L}_{nLERE} \subseteq DSPACE(\log^2 n)$, kde n je veľkosť vstupu.

Dôkaz tejto vety uvidíme neskôr.

V praxi je bežné, že užívateľ zadáva nielen vstupný text, ale aj samotný regex. Preto sme sa rozhodli analyzovať jazyk, ktorý dostane na vstup oboje – slovo *regex#word* – a to je v jazyku len vtedy, ak slovo *word* vyhovuje regexu *regex*.

Veta 13. $L(regex\#word) \in NSPACE(r \log w)$, kde $r = |regex|$, $w = |word|$ a $regex \in LEREGEX$.

Dôkaz. Myšlienka dôkazu je podobná ako v dôkaze 10. Rozdiel je v tom, že regex nepoznáme dopredu. Z čoho vyplýva, že si ho nemôžeme uchovať v stave. Preto pribudnú ďalšie 2 adresy – pracovná pozícia v regexe (ukazovateľ) a aktuálna pozícia v regexe. Ďalším dôsledkom je, že síce počet adries ohraničíme zhora číslom $r + 3$, ale už to viac nie je konštanta. Preto adresy nemôžeme ukladať na viacerých stopách pod sebou, ale musia byť vedľa seba oddelené oddelovačmi. Pre rovnako pohodlné porovnávanie a zapisovanie si môžeme dovoliť pridať 1 pracovnú pásku, na ktorú si 1 z porovnávaných adries zapíšeme – tá bude mať vždy najviac $\log w$ zapísaných políčok.

Turingov stroj bude fungovať ako v dôkaze 10, ale odhad zapísanej pamäte bude $(r + 3) \cdot \log w + 2 \log r$. Všetky pozície v slove vieme adresovať od oddelovača #, preto zaberú $\log w$ pamäte. Na záver pribudla pracovná a aktuálna pozícia v regexe, z nich každá potrebuje $\log r$ políčok. Dokopy Turingov stroj zapíše $O(r \log w)$ pamäte. $\square$

Zo Savitchovej vety vyplýva $DSPACE(r^2 \log^2 w)$. My vieme dokázať lepšiu zložitosť:

Veta 14. $L(\text{regex}\#\text{word}) \in DSPACE(n\log^2 n)$, kde $\text{regex} \in L\text{Eregex}$ a n je dĺžka vstupu.

Dôkaz. Nech $r = |\text{regex}|$, $w = |\text{word}|$.

Myšlienka je podobná dôkazu Savitchovej vety [Duriš, 2003]. Turingov stroj T bude testovať, či sa dá dostať z konfigurácie C_1 do konfigurácie C_2 na i krokov:

```

1 bool TESTUJ( $C_1, C_2, i$ )
2   if ( $C_1 == C_2$ ) then return true
3   if ( $i > 0 \wedge C_1 \vdash C_2$ ) then return true
4   if ( $i \leq 1$ ) return false
5   iteruj cez všetky konfigurácie  $C_3$ 
6     if ( $TESTUJ(C_1, C_3, \lfloor \frac{i}{2} \rfloor)$ 
         $\wedge TESTUJ(C_3, C_2, \lceil \frac{i}{2} \rceil)$ ) then
        return true
7   return false

```

Konfigurácie budú zodpovedať formálnemu modelu a ako v predošlom dôkaze budú na páske zaznamenané v podobe niekoľkých adries za sebou – ukazovateľ v regexe, ukazovateľ v slove, začiatok a koniec podslova pre k -te indexovateľné zátvorky pre $\forall k$ (z), začiatok každého lookaheadu (l_a) a lookbehindu (l_b). Globálne si budeme pamätať ešte aktuálnu pozíciu v regexe a v slove, kvôli orientácii a prípadnému kopírovaniu adries. Spolu to zaberie $\log r + (1 + 2z + l_a + l_b) \cdot \log w + \log r + \log w \leq O(r \log w)$ pamäte.

Turingov stroj T začne volaním inštalácie $TESTUJ(C_0, C_a, c)$, kde C_0 je počiatočná konfigurácia, C_a je akceptačná konfigurácia a c je číslo z lemy 2. Ak akceptačný výpočet existuje, potom existuje aj taký, ktorý má nanajvýš c konfigurácií.

Procedúra $TESTUJ$ je rekurzívna. Preto bude na pracovnej páske stroja T zásobník. Pre každú inštanciu procedúry bude mať uložené konfigurácie C_1, C_2, C_3, c a informáciu, či sa vrátil z prvého alebo druhého volania (potrebný 1 bit informácie). Hodnotu c vieme zapísať do priestoru $\log c = O(\log r + \log w)$, teda záznam pre 1 inštanciu procedúry zaberie $3r \log w + \log c = O(r \log w)$ pamäte.

Keďže parameter i je vždy o polovicu menší, hĺbka rekurzie bude $\log c$. Z toho vyplýva, že zásobník bude potrebovať $O((\log r + \log w) \cdot r \cdot \log w) = O(n \log^2 n)$ pamäte. Ešte treba overiť, že úkony na riadkoch 2–4 zvládne T vykonať tiež v rámci pamäťového limitu.

Riadok 2 je porovnanie rovnosti adries – ktoré symboly už porovnal si môže značiť poschodovými symbolmi. Riadok 4 je triviálny. Riadok 3 je zložitý kvôli overeniu $C_1 \vdash C_2$. K tomu potrebuje nasledovné kontroly:

ukazovateľ – či je správne posunutý ukazovateľ (týka sa aj špeciálneho, ak je nastavený). To znamená, že buď má byť posunutý o konkrétny počet políčok alebo má byť v jeho okolí konkrétny symbol.

adresy – všetky adresy (mimo ukazovateľov) musia byť rovnaké. Okrem tých, ktorým je v tomto kroku nastavovaná nová hodnota. Tá musí byť korektne nastavená (t.j. rovnaká ako ukazovateľ v slove).

zátvorky – pre korektné skoky v regexe v krokoch II.(2) a VII.(2) musí byť medzi starou a novou pozíciou ukazovateľa korektne uzatvorkovaný výraz.

alternovateľnosť – pokiaľ sa jedná o skok v alternácii (IV., V.), treba skontrolovať prvý alebo posledný alternovateľný regex.

indexovateľnosť – ak zátvorka nie je indexovateľná, tak sme narazili na lookaround.

Indexovateľnosť a ukazovateľ sa skontrolujú bez použitia pomocnej pamäte. Adresy využívajú porovnávanie, ale to sme už popísali, že si vieme vypomôcť poschodovými symbolmi. Alternovateľnosť využíva algoritmus na kontrolu zátvoriek – zisťuje, či je alternácia uzavretá zátvorkami (ak hej, ktorými) alebo nie. Počet zátvoriek je najviac $\frac{r}{2}$. Používame algoritmus, kde zátvorke (priradíme 1 a) hodnotu -1. Pri každom výskyte sa hodnoty sčítavajú, 0 je dobre uzatvorkovaný výraz.⁹ Kontrola sa vykoná a súčet po nej už nepotrebujeme, preto ho môžeme dočasne zapísať na koniec zásobníka a vzápätí vymazať. Zapísaná pamäť tak bude $r + O(n \log^2 n) = O(n \log^2 n)$. $\square$

Tu už nasleduje sľubovaný dôkaz vety 12. Budeme čerpať z dôkazu predošlej vety.

Dôkaz. Nech $\alpha \in nL\text{Eregex}$ a $r = |\alpha|$. Zostrojíme Turingov stroj T , ktorý bude akceptovať $L(\alpha)$ a na pracovných páskach zapíše najviac $O(\log^2 n)$ políčok.

Pokiaľ α neobsahuje negatívny lookaround, tvrdenie triviálne vyplýva z vety 11. Nech teda obsahuje aspoň jeden negatívny lookaround a nech k je najvyšší počet negatívnych lookaroundov vnorených do

⁹Ak počítame sprava doľava, hodnoty zátvoriek prenáso-bíme (-1), aby sme pri prvej zátvorke nemali súčet rovný -1.

seba (nezáleží na tom, či sú to lookaheady alebo look-behindy).

T bude skonštruovaný ako Turingov stroj vo vete 14, pričom musíme dodefinovať správanie v prípade negatívneho lookaroundu. V definícii 1 v bodoch XV. a XIV. je napísané, že ak splníme istú podmienku, negatívny lookarounď možno preskočiť a pokračovať ďalej vo výpočte. Podmienka začína „neexistuje výpočet“, čo naznačuje, že musíme vyskúšať všetky možnosti postupnosti konfigurácií – teda mať deterministický algoritmus, ktorý akceptuje práve vtedy, keď akceptačný výpočet existuje.

Vhodným algoritmom je procedúra *TESTUJ*. Za každým, keď T bude overovať podmienku $C_1 \vdash^? C_2$ a jedná sa o prechod XV. alebo XIV. z definície 1, stane sa nasledovné. T spustí na novej páske novú procedúru *TESTUJ*(C'_0, C'_a, c'), kde C'_0 je počiatočná a C'_a akceptačná konfigurácia z definície daného kroku a $c' \leq c$ je hodnota z lemy 2 pre regex vo vnútri tohto negatívneho lookaroundu. Túto procedúru treba spustiť niekoľkokrát po sebe – pre každé p , čo prichádza do úvahy. Pokiaľ niektorý z behov procedúry *TESTUJ* skončí úspešne, znamená to, že existuje akceptačný výpočet tam, kde nechceme, aby existoval – podmienka negatívneho lookaroundu neplatí a výsledok je $C_1 \not\vdash C_2$. Ak všetky behy skončia s výsledkom *false*, výsledok je $C_1 \vdash C_2$.

Vynechali sme detail „spustenie pre každé p , čo prichádza do úvahy“. Tu je treba zadať hranice pod-slova, na ktorom procedúra pracuje, a neprekročiť ich. Jednoducho zakomponujeme do procedúry kontrolu, či sú všetky adresy a ukazovateľ pre toto spustenie v povolenom intervale. Tieto hodnoty budú globálne a zapíšu sa pri prvom volaní na začiatok zásobníka. Pre hlavný beh procedúry to budú hodnoty 0 a $n+2$ (t.j. interval $(0, n+2)$).

Popísali sme správanie T pre prípady, keď operácie negatívneho lookaroundu nie sú vnorené. Zoberme si prípad, keď ich α obsahuje niekoľko vnorených. T má na 1. páske rozpracovanú hlavnú vetvu *TESTUJ*, teraz pracuje na 2. páske na negatívnom lookarounde a narazí na ďalší. Uvedomme si, že pre T je to rovnaká situácia, ako keby pracoval stále na 1. páske. Zopakuje postup popísaný vyššie – niekoľkokrát spustí *TESTUJ* na 3. páske pre vhodné hranice slov a ak výsledkom každého behu bude *false*, vráti sa na 2. pásku. Nech regex α má k vnorených negatívnych lookarounďov, potom T bude potrebovať $k+1$ pracovných pásek.

Pre spočítanie zapísaných políčok na páskach si

najprv popíšme konfigurácie. Regex poznáme dopredu. To znamená, že pre každú polohu ukazovateľa v regexe vieme pridať 1 znak do pracovnej abecedy, ktorý toto nastavenie predstavuje (t.j. $r+1$ špeciálnych symbolov). Zároveň pre výpočty na negatívnych lookarounďoch nám stačí ich vnútorný regex s ukazovateľom. Takýchto podslov je konečne veľa, preto aj pre tie vieme mať nové symboly v abecede.

Adresy, ktoré v konfiguráciách potrebujeme sú: pracovná pozícia v slove, začiatok a koniec podslova pre k -te zátvorky pre $\forall k$ (z), začiatok každého lookaheadu (l_a) a lookbehindu (l_b). Spolu $1+2z+l_a+l_b \leq 2r+1$ adries a to je konštanta. Konštantný počet adries vieme umiestniť nad seba do konštantného počtu stôp na páske (ako v dôkaze 10) a takto nimi zaberieme $\log n$ políčok (symbol pre stav regexu bude v samostatnej najvrchnejšej stope).

Jedna inštancia procedúry *TESTUJ* potrebuje 3 konfigurácie a konštantný počet políčok. Hĺbka vnorenia rekurzie je na každej páske najviac $\log c = O(\log r + \log w) = O(\log n)$. Každé prvé volanie potrebuje navyše aktuálnu pozíciu hlavy na vstupe a hranice podslova, na ktorom pracuje. Dokopy bude na každej páske zapísaných najviac $\log n \cdot O(\log n) + 3 \log n = O(\log^2 n)$ políčok. $\square$

Pod'akovanie

Ďakujem školiteľovi za cenné rady a pripomienky.

Literatúra

- [Carle and Nadendran, 2009] Carle, B. and Nadendran, P. (2009). On extended regular expressions. In *Language and Automata Theory and Applications*, volume 3, pages 279–289. Springer.
- [Cămpăanu et al., 2003] Cămpăanu, C., Salomaa, K., and Yu, S. (2003). A formal study of practical regular expressions. *International Journal of Foundations of Computer Science*, 14(06):1007–1018.
- [Ehrenfeucht and Zeiger, 1975] Ehrenfeucht, A. and Zeiger, P. (1975). Complexity measures for regular expressions. *Computer Science Technical Reports*, 64.
- [Ellul et al., 2013] Ellul, K., Krawetz, B., Shallit, J., and Wei Wang, M. (2013). Regular expressions: New results and open problems. *Journal of Automata, Languages and Combinatorics* u (v) w, x–y.
- [Python documentation, 2012] Python documentation (2012). *Regular expression operations*. Python Software Foundation. <http://docs.python.org/2/library/re.html>.

- [Savitch, 1970] Savitch, W. J. (1970). Relationships between nondeterministic and deterministic tape complexities. *Journal of Computer and System Sciences*, 4(2):177–192.
- [Tóthová, 2013] Tóthová, T. (2013). Moderné regulárne výrazy. Bachelor's thesis, FMFI UK Bratislava.
<https://github.com/Tatianka/bak>.
- [Ďuriš, 2003] Ďuriš, P. (2003). Výpočtová zložitost' (materiály k prednáške).
http://www.dcs.fmph.uniba.sk/zlozitost/data/zlozitost_duris.pdf.